

ՀԱՅԲԱՐՁՈՒՄՆ

Զիթնեաց լեռը Երևակէմի արեկեան
կողմէ է. այս տեղէն Յիշուս Քրիստոս համ-
բարձաւ հեր աշակերտները որչնելով. ուստի
Քիստանեաց Համբարձման յօն կ'սնուանեն:

Քրիստոն ռանաւելոյն վրա Նեղին թագուհուն ժամանակէն շնուռած նեղեցի կար, որ Պարսից Խոսրով թագաւորի յարական ժամանակ Անի աւելեցաւ Մողեսոս երթը Պարսկատան գերի պարեա Ազգաբարի Պատրիարքին նեղեցի նստաւ, եղեղեցին նորուեցի, ինչպէս որ անկէ վերը եկող ուխտաւոր պատճագիրք կը ստորագրեն, բոլորան և վերի կողմը բաց Մինչև խաչակրաց ժամանակ նեղեցին պայտա մնացած էր, բայց երբ իշխանաթիւնը վերստին Մահմետականաց ձեռքն անցաւ, Կոկին խանդարեցին նեղեցին պարսկատան աւելու կմիմերը տակաւին կ'երկին բայց ին մէջ:

Արարական ձեռով շինուած արդի մատուռը, որ մէջը Միհրապ ունի, յայտնի չէ թէ ո՞ր զարու մէջ կառացցւած է. աթանկինին է, 1-7 մեթր արամագծով և վրան գմբէթով. սակա եղան եղան կեցին և լայց սեպահականութեած է անյայս թաւուանու. Նախ հրամանագիր կ'առնեն, որ կ'արդիէ գիշլացաց Հայոց վանքին մօտ տուն շինելու ժամանակէ յետոյ Հայոց Միհրանութիւնը անկէ գուրս ձգուելով՝ Ֆէլլանէ Վանքը կ'արքեն և պարսպին կից մզկիթ մի կը շինեն և անդքան մինարէօվ: Ենքրորդ անգամ Հայք հրամանագիր կը ստանան Սուլթան Անդէտ Ա-ի օրով, Հինքրիթ 1022ին, որով արտօնութիւն կը տրամի Հայոց պարհապար շինել և գմբէթը նորոգել: Այս հրովարտակին մէջ կը յիշուի: Ո՞ր ուրիշ քրիստոնեայ ազգերն ես իրաւունք ունին ուկտ և պաշտօն կատարելու: Երբ ոգանգամ հրամանագիր կ'անդունին Հայք, որ կ'արդիէ գիշլացաց պարսպին մէջ մեռեալ պատկե:

Գիտական առաջարկություն գմբէթը վասուելով 1834ի շարժէն, լատինք ուղղեցին որ նորոգեն։ Հայք և Եոյնք ընդդիմացան, որպէս գտառութիւն հրամանաւ երեք զագդ ընկերութեամբ չինչեն։ Հայք ընկերութեամբ կազմ շինուածինք իրենց իրաւանց գէմ համարելով բողոքեցին և կերպիչեալ երեք հրավարատանիսկը Դատաւորին միջացաւ ժողովին Ներկայացնուցին։ Ժողովը վաւերական գտնելով հրովարատիները լիս տուած, որով Բայուր 1250, 1251 և 1252 թատկաններուն (Հիմքէթի) հրավարակները շնորհեց Հայոց, նորդոգութիւնը ընթառ և սենեկանները շինելու համար։

Հայք անմիջապէս սկսան աշակողմը, կեռ
մր բակին մէջ կէս մը ռակէն ռաւոր. ուեհ-

կան երկրի վրայ կրկնայարկ սենեկաներ լինել, պարբուզը նորոգել, ամրոց գտնիթը քայատակել, գմբէթին տակ Ակեղան շննել և հանթեղօք և այլ եկեղեցական սպասութ զարդարել, որը անխափան ամէն ինդազրիթ և կիրակի օրեր պատարագ մատուցանէին և արտաքին դունեն մինչեւ կտրուռին զրանի կը տախականչէն ծածք յօրինել առանց այլց իրաւանց դպչելու հրւախային կողմը նոր ջրոր մը շնինցին և նարաւային կողմի ջրորը նորոգեցին: Լատինը և Թոյնը չկարենալով տանիլ Հայոց ծեռօք եղած շինութեանը՝ քանից մարդ զրկեցին ի Պոլիս և լոգիպոտ և Գաղղիոս ու Խոսիայ Գեսպանենութ ձեռաց Թաղրիք տուին Տերութեան՝ գանգատելով նուրաւի, իրեր թէ Հայք արգելք Կրլլան միւս Քրիստոնէից ունիտին: Ասոր վրայ կրաման կ'եւնէ, որ քննութիւն իինի նրաւազէմի հատարանին մէջ, Լատինը այս Բոցը, որ Նաթրզակտ Արքիթի անուն երեկելի անձին կոտ գրկուած էր քննութեան պահուով՝ այնպէս ներկայացուցին, որպէս թէ Հայոց շինութիւնը աւրիլու համար տրուած իինէր և Եաթրզատէի և Դեսպանին կողմէն շահուած իինելով՝ ըստ Հանոյից քննութեան կ'առնու Համբարձմանը և նոր շինութիւնները: Այս քննութեանէն յետք Բ. Դուռը Դեսպանաց թախանանաց զի շանելով՝ իրաման կը նայ բակին և մատուռիք մէջ կած շինութիւնները: Կործանելու Սոյ կրամանադրին վրայ Հայք կարելէր խոցած լով՝ շուկեցին նաև պաշտպանել բակէն զուր իրենց սեպահական գետնոյն վրայ եղած սենեկաները: Վերջին հրամանագիրը կարգացուել լով օրը Լատին և Թոյն միաբանութիւնը իրեն արքարքից քայլմատուր ժանովորոց գնացիթիւնից իրեւը և կործանեցին Հայոց ամբող շինութիւնները թմբեօք և պարուր, և նաի նական վիճակին հասուցին:

Սինչև ցարդ այս սրբազն վայրը միհեռութեարդ վիճակին մէջ է. բանալին դիւզաց ձեռքն է և նորոգութեան ծախը մտքարմիեա գահէն կ լինի. Տարւոյն մէջ միայն երկու անգամ, այն է Մեծ Կանոց մէջ և Քրիստութեամբարձման օրը պատարագ կը մատուցանեալ Հայք, իսկ միւս ազգերը միայն Համբարձման օրը Հայոցմէ Արքանք առջի երեկոյին երալով նունատեղին լունանալով կը մաքրեն բակին մէջ հրախարախին անկիւնը ժամերգութեամբ կը առաջարեն և առաօտուն սուրբ պատարագ կը մատուցանեն:

«Թովանդակութիւն Ազգային Սեպհականութեանց»
(Եր. 94-99)

